

... AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

.....

ESAS NO :
ŞÜPHELİ :
VEKİLİ :
MAKTÜL :
ŞİKAYETÇİ :
SUÇ : Tahrik Altında Kasten Adam Öldürmek, 6136 Sayılı Yasaya aykırılık
SUÇ TARİHİ :
KONU : Savunmalarımız ile tahliye istemine ilişkindir.

Savunmalarımız

1- Olay Anının Öncesi ve Olay Anının Sunumu :

.... C.Başsavcılığının 22.03.2006 tarih veesas,sayılı iddianame ile Mahkemenize açılan iddianame içeriğinden de anlaşılacağı üzere; 18.02.2006 tarih ve saat 00.45 sıralarında şüpheli sanıklar **A.Y., E.Ş.** ile maktül **B.V.**'in "***birlikte silahlı yağma suçunu işlemek***" konusunda "***ortaklaşa fikir ve karar birliği***" içinde hareket ederek, önce araçlarını park etmek suretiyle, mağdur K.B.'in işyeri olan markete gittikleri, silahlarını doğrultarak "***paraları ver yoksa seni öldürürüz***" demek suretiyle tehdit ederek kasada bulunan 800 YTL parayı alarak olay yerinden hızla uzaklaştıkları, kısa bir süre sonra ise, maktül ve şüpheli sanıkların saat 00.45 sıralarında bu kez müvekkilim şüpheli sanık A.H.Ö.'in marketine geldikleri, yine her üç şüphelinin "***paraları çıkarmasını, aksi takdirde öldüreceklerini***" söyledikleri, müvekkilimin, paraların bulunduğu çekmeceye uzandığı esnada, marketinde bulundurduğu bulundurma ruhsatlı tabancasını çekerek şüphelilere doğrulttuğu, müvekkilimin tabanca çekmesi üzerine şüphelilerin bu kez şaşkınlık içine düşerek geri geri marketin dışına çıktıkları, ***aynı anda şüphelilerin her an saldırmaya hazır oldukları ve tehlikenin kalkıp kalkmadığını kontrol amacıyla eşi ile birlikte dükkanın dışına çıktıkları***, bu arada patlayan silah sesi üzerine ***eşinin panikleyip yere düştüğünü gören müvekkilimin, tekrarlanabilecek muhtemel bir saldırıyı önleyebilmek ve eşinin yere düşmüş oluşu nedeniyle vurulmuş olabileceği düşüncesinin yarattığı psikolojik ruh hali içerisinde***, müvekkilimin, kapılmış olduğu ***heyecan, korku*** ve ***telaş*** içinde ***silahını ateşlediği*** ve aynı anda patlayan silahlardan, müvekkilime ait silahtan çıkan bir adet merminin maktüle isabet ettiği ve müvekkilimin silahtan çıkan 7.65 mm çapındaki merminin, maktüle isabeti nedeniyle ölmüş olduğu anlaşılmıştır.

2- İddia :

..... C.Başsavcılığının esas ve iddianame sayılı Mahkemenize açılan iddianamenin, ***olay ve kanıtlar bölümünün son paragrafı çerçevesinde***, Sayın İddia Makamı, fiilin oluş şeklini tanımlarken, sonuç olarak; "***... toplanan delillere göre yağma amacıyla dükkanına giren 3 şahsın kendisine silah çekmeleri üzerine şüphelinin kasasında bulundurduğu, meskende bulundurma ruhsatlı tabancasını çekerek, yağmacı 3 şahsa doğrulttuğu, 3 şahsın dükkandan çıkması üzerine peşlerinden çıktığı ve karşılıklı silahların sıkıldığı, şüpheli A.H.Ö.'in taban-***

casından çıkan kurşunun maktülü öldürdüğü, ancak olay yerinden elde edilen 2 adet 9 mm çapındaki gerçek tabanca kovanı ile 1 adet farklı silahtan atılmış 7.65 mm çapındaki boş kovanın yağmacılar tarafından da ateş edildiğini gösterdiği, bu suretle şüpheli A'nın tahrik altında atılı adam öldürme suçunu işlediği, şüphelinin meşru müdafaa halinde olup olmadığı ve bu hal var ise sınırın aşılp aşılmadığı hususlarını değerlendirme ve takdir yetkisinin mahkemesine ait olduğu, dosya kapsamından anlaşılmış olmakla..” diyen, delillerin takdir ve değerlendirilmesinin Mahkemenize ait olacağı şeklindeki görüşüne, şüpheli sanık vekili olarak tamamen katıldığımızı belirtmek istiyoruz.

3- Müvekkilimin Eyleminin Hukuken Nitelendirilmesi:

Dosya içindeki mevcut belgeler, müvekkil ve eşinin aksi kanıtlanmayan savunmaları, olayın oluş şekli, müvekkilin içinde bulunduğu ruh hali, olay yerinde ele geçirilen müvekkil ve gasp eylemini gerçekleştiren diğer kişilerin silahlarından çıkan mermi kovanları, aynı şekilde dosya içinde bulunan kamera ile tespit edilen olayın vahamet boyutunu gösteren fotoğraflar, saldırı anı, saldırıyı müteakiben yapılan **karşılık eylemin eş zamanlı oluşu** hususları gözetildiğinde, **müvekkilimin eyleminin yeni TCK'nun 27/2. fıkrasına uygun düşen eylemi oluşturduğu kanaatindeyiz.**

Maddenin ilgili fıkrasında geçen sözcüklerin, bilimsel açıklamalarının yapılmasının, müvekkilimin eyleminin, bu tanımlamaların ışığında, şaşmaz, doğru, tutarlı ve daha net bir şekilde değerlendirilebileceğini düşünmekteyiz.

Bu itibarla;

Söz konusu 5237 sayılı yasanın 27/2. fıkrası içinde geçen “**heyecan, korku veya telaş**” terimlerinin sözlük anlamındaki karşılığını, literatürdeki kaynaklar aşağıdaki şekilde tanımlamaktadır.

“...**Korku;** Algılanan bir tehlike, tehdit anında hissedilen ve nahoş bir gerilim, güçlü bir kaçma veya kavga etme dürtüsü, hızlı kalp atışları, kaslarda gerginlik, vb. belirtilerle **yaşanan yoğun bir duygusal uyarılma** (heyecan) kaygı. (Kaynak :Psikoloji Sözlüğü, Selçuk Budak, Bilim ve Sanat Yayınları, Sh. 465)

...

Panik; 1.) Hızlı soluklanma, çaresizlik, dehşet duygusu vb. gibi fiziksel, özerk ve ruhsal tepkilerle yaşanan akut kaygı. Tehlike karşısında doğal ve sağlıklı bir tepki olan panik, geçici felç veya baygınlık yaratabilir. Belirsizlik, yorgunluk, telkin, engellenme ve başkalarının histerik davranışları dehşet duygusunu artırır. Panik dışsal streslerden (**- dış kaynaklı**) kaynaklanabileceği gibi, içsel stresten (**- iç kaynaklı kaygı**) de kaynaklanabilir. **2.)** Gerçek veya varsayılan bir tehdit karşısında çok sayıda insanın yoğun duygularla, öz – yıkıcı, **usdışı davranışlarla tepki gösterdiği bir kitle-sel davranış (- bulaşma, kitle histerisi.)** (Kaynak: Psikoloji Sözlüğü, Selçuk Budak, Bilim ve Sanat Yayınları, Sh. 584)

...

Endişe; *Tasa, kaygı, kuşku, korku. Endişe etmek* tasalanmak, kaygılanmak, **endişeye düşmek** tasaya kapılmak, kaygılanmak. (Kaynak: Türk Dili Kurumu, Türkçe Sözlük, 1. Cilt Sh. 711)

Vahamet; Gücsüz duruma düşmek, gücsüzlük, korkulacak tehlikeli durum, **Vahamet kesp etmek** gittikçe zorlaşmak, tehlikeli ve korkulacak bir durum almak (Kaynak: Türk Dili Kurumu, Türkçe Sözlük, Sh. 2326) ...”

Açıklamalar çerçevesinde, şüpheli sanık vekili olarak müvekkilimin olayın oluşu içindeki ruh hali değerlendirildiğinde; saldırının gasp eylemini gerçekleştiren kişilerden kaynaklandığı, müvekkilimin kapıldığı korku, panik, telaş içinde iken, gasp eylemini gerçekleştirenlerin eylemlerini tekrar edebileceği düşüncesi ile müvekkilimin içinde bulunduğu ruh hali sonunda, **eş zamanlı olarak yaptığı eyleminin muhtemel bir saldırıyı ortadan kaldırmak amacıyla eylemde bulunduğu** ve bu eyleminin de sınırın aşılması başlığı altında düzenlenen yeni **TCK'nun 27. maddesinin 2.fıkrasında belirlenen suç tipine uyduğu** ve bu suçun unsurlarına uygun düşen eylemi hakkında da **ceza tayin edilemeyeceğini** düşünmekteyiz.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 18.02.1991 tarih ve 1-4 esas 39 sayılı kararı içeriğinde de belirtildiği üzere, “... **ortada hiçbir neden yokken saldıran maktulün, yandıktan sonra yeniden ve daha şiddetli bir biçimde saldırması kuvvetle muhtemeldir. Tekrarından korkulan saldırı söz konusudur. Nefse yönelik saldırının tekrar edilmesi tehlikesi bulunduğundan tecavüz henüz önlenememiştir. Sanık, ‘yandım ‘ diyerek başka bir odaya giden maktulün geleerek kendisini öldüreceğinin korkusuyla hemen peşinden odaya gitmiş ve onu öldürmüştür. Bu nedenle olayda yasal savunma sınırları aşılmamış ve fiil yasal savunma koşulları içerisinde işlenmiştir.**” görüşünün yanında aynı şekilde, **Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nin** 24.12.1999 tarih ve 3224 - 4448 esas sayılı içtihadı içeriğinde de benzer şekilde, “... **biçaklı saldırı ve yaralama eylemlerinin mutlak suretle önlenmesi ve etkisiz kılınmasının zorunlu hale gelmesi, ne zaman kesileceğinin belli olmaması, cana kast eder nitelikte ve nefse yönelik olması sanığı yasal savunma konumuna sokmuş olması ve devam eden saldırının hangi aşamada önlenilebileceği bilinemeyeceğinden, saldırının, devamından başka türlü kurtulması mümkün olmadığı, dosyadaki delillerden anlaşılmalı.**” diyen, istikrar kazanmış içtihatlarının, müvekkilimizin eylemi ile muhakkak bir şekilde örtüştüğü görülmektedir.

Dosya içinde bulunan, müvekkilime ait işyerinin kamerası ile tespit edilen, renkli fotoğraflardaki görüntülerin, insan üzerinde psikolojik dağılmaya yol açacak düzeyde olduğu ve bu görüntülerin vahameti nedeniyle de, her insan üzerinde korku, panik, heyecan ve telaşa yol açacağı ve bunun da insan tabiatına özgü doğal bir sonuç olacağı ve sonuç olarak da gösterilen tepkilerin, haklı bir zeminde oluştuğunun kabulü hususunun, her türlü tartışmadan uzak olduğunu düşünmekteyiz.

4- Açıklamalar Çerçevesinde Müvekkilimin Eyleminin 01.06.2005 Tarihinde Yürürlüğe Giren Yeni TCK Çerçevesinde Değerlendirilmesi;

Yasal düzenlemeler :

Eski TCK Madde 50- 49 uncu maddede yazılı fiillerden birini icra ederken kanunun veya salahiyyetar makamın veya zaruretin tayin ettiği hududu tecavüz edenler cürüm ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim ise sekiz seneden aşağı olmamak üzere hapis ve müebbet

ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde altı seneden on beş seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Sair hallerde asıl suçta müretteb ceza altıda birinden eksik ve yarısından ziyade olmamak üzere indirilir ve ağır hapse tahvil olunur ve âmme hizmetlerinden müebbed memnuiyet cezası yerine muvakkat memnuiyet cezası verilir.

Sınır aşılması

Yeni TCK Madde 27- (1) Ceza sorumluluğunu kaldıran nedenlerden sınırın kast olmaksızın aşılması hâlinde, fiil taksirle işlendiğinde de cezalandırılıyorsa taksirli suç için kanunda yazılı cezanın altıda birinden üçte birine kadarı indirilerek hükmolunur.

(2) Meşru savunmada sınırın aşılması mazur görülebilecek bir heyecan, korku veya telaştan ileri gelmiş ise faile ceza verilmez. (Hükümet Tasarısında, maddenin ikinci fıkrası bütün hukuka uygunluk nedenlerini kapsayacak şekilde düzenlenmiştir. Oysa heyecan, korku veya telaş, ancak meşru savunma hâlinde söz konusu olabileceği için, fıkra metninin başına “meşru savunmada” ibaresi konulmuştur.)

Madde Gerekçesi- Madde ile ceza sorumluluğunu ortadan kaldıran nedenlerin hepsini kapsamına alacak surette sınırın kast olmaksızın aşılması hâli düzenlenmiştir.

*Sınır kasten aşıldığında, örneğin meşru savunmada bulunan kişinin vaki saldırıyı defetmek için saldırganı öldürmenin şart olmadığını bile bile ve sırf tecavüze uğramış olması fırsatından yararlanarak saldırganı öldürdüğu takdirde hukuka aykırılığın kalkmayacağı ve failin bu maddedeki herhangi bir ceza indiriminden yararlanamayacağı şüphesizdir. **Bu nedenle madde sınırın kast olmaksızın aşılması hâlini kapsamaktadır.***

Yukarıda verilen örnekte fail, maruz kaldığı saldırı dolayısıyla ve içinde bulunduğu durum itibariyle esasta gerekli olandan fazla bir savunmada bulunmuş olabilir. Sınırın aşılmasındaki bu taksir kendisinin cezalandırılmasına yol açabilirse de, bunun için işlenen suçun taksirle işlendiği takdirde de cezalandırılabilen bir fiil olması zorunludur. Demek oluyor ki, bu gibi hâllerde işlenen suçun niteliğine bakılacak ve sadece kast bulunduğu takdirde cezalandırılabilen bir suç söz konusu ise faile ceza verilmeyecek buna karşılık, suç taksirle işlendiği takdirde de cezalandırılabilen fiillerden birini oluşturduğunda, maddede öngörülen biçimde cezadan indirim yapılarak faile taksirli suçtan dolayı ceza verilecektir.

Bölüm başlığına paralel olarak, madde metnindeki “hukuka uygunluk nedenleri” yerine, “ceza sorumluluğunu kaldıran nedenler” ibaresi konulmuştur.

Maddenin ikinci fıkrasında meşru savunma hakkına ilişkin özel bir sınırın aşılması hali düzenlenmiştir. Buna göre, meşru savunmada sınırın aşılması, fail bakımından mazur görülebilecek bir heyecan, korku veya telaştan ileri gelmiş ise, faile ceza verilmeyecektir.

5- Yukarıdaki Yasal Düzenlemelerin Çerçevesinde, “ Meşru Savunma Sınırının Aşılması”na İlişkin Doktrin İle Yargıtay İçtihatlarının Işığı Altında Açıklamalar:

A- “ TCK’nun 50. maddesi TCK’nun 49. maddesinde düzenlenen hukuka uygunluk sebeplerinde sınırın aşılması düzenlenmiştir. *Yargıtay Ceza Genel Kurulunun ve Ceza Dairelerinin* istikrar kazanmış kararlarında hukuka uygunluk nedenlerinde sınırın aşılması kavramını yasal savunma şartlarında bulunan failin karşılaştığı şartlarla uygun olmayan vasıtalarla kendini savunması veya saldırganı etkisiz hale getirdikten sonra da savunma ve tepkilerinde ısrar edip sürdürmesidir. Bir indirim nedeni olan ve sadece yasal savunma şartlarının var olduğu durumda söz konusu olabilen yasal savunmasının aşılması halinde, fail hukuka uygun sayılan suç tipini yerine getirmiş ancak yaptığı ikincil hareketle veya bitirmesi gerektiği savunma hareketlerini bitirmeyerek fiilin icrasına devam etmektedir.

Zaruret sınırını aşmanın varlığı için failin iradesinin savunmaya yönelik olması ve kendisini savunma zaruretinde bulunması lazımdır. Failin karşılaştığı şartlarla orantılı olmayan araçlarla kendisini savunması veya saldırganı daha az bir tepkiyle caydırması mümkün olduğu halde aşırı bir tepki ile daha fazla zarar vererek saldırıyı önlemesi halinde yasal savunma sınırının aşılması söz konusudur. Zaruret sınırının aşılıp aşılmadığı belirlenirken failin o anda içinde bulunduğu ruh halinin, psikolojik durumunun göz önünde bulundurulması gerekir. ***Hakimin, failin zaruret sınırını aşma derecesini doğru olarak takdir edebilmesi için, kendisini, tecavüze uğrayan ve o anda ruh halinde değişiklik yaşayan failin yerine koyması ve zaruret sınırında aşma olup olmadığını, aşma derecesini ve cezadan yapılacak indirimi ona göre belirlemesi gerekir.*** Failin niyeti, fiilin icra tarzına ve ruh haline ciddi bir tehlikenin definden ziyade kin duygusunu tatmine yönelik ise burada zaruret sınırını aşma değil, ancak tahrik söz konusu olur.

Alman Ceza Kanununda *telaş, korku veya dehşet sebebiyle meşru müdafaada zaruret sınırını aşan fiilden dolayı faile ceza verilemez, demek suretiyle hâkimin failin o anda içinde bulunduğu heyecan durumunu ve etkilenmesini iyi takdir etmesi gerektiğini vurgulamıştır. Yasal savunma sınırının aşılması durumunda saldırının devam edip etmeyeceğinin belirlenmesi önemlidir. Eğer saldırı sona ermiş ise bundan sonra devam edebilecek fiilin icrasında yasal savunmanın aşılması değil, intikam almaya yönelik yeni bir suç doğmuştur. Ancak saldırının halen varlığını geniş manada anlamak başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı da sona ermemiş saymak zorunludur. Bu konularda önemli olan tehlikenin halen varlığını sürdürüp sürdürmediğinin tespiti gerekir. Yasal savunma sınırının aşılıp aşılmadığı her somut olayda farklı olarak değerlendirilmesi mümkün olduğundan, burada somut kıstaslar koymak yerine *Yargıtay Ceza Genel Kurulunun ve Ceza Dairelerinin* örnek teşkil edecek kararlarını somut olayı ile birlikte inceleyip değerlendirmek gerektiğinden bu konu ile ilgili açıklamalarda, yasal savunma sınırının aşılıp aşılmadığı hususunda ayrıcı kıstaslar koymak yanlış olacaktır.*

Eski TCK ve Yeni TCK Kıyaslaması

Yeni TCK ‘nun 27. maddesinde, bu kanunda yer alan ceza sorumluluğunu kaldıran hallerde, savunma sınırlarının aşılması hali, eski TCK’nun 50. maddesinde farklı bir şekilde düzenlenmiştir.

Öncelikle bu maddenin uygulanabilmesi için savunma sınırının aşılmasının **kasden yapılması** gerekmektedir. Eğer ceza sorumluluğunu kaldıran hallerde, sınırın kasden aşılması halinde fail hakkında bu madde uygulanamayacaktır. Konu ile ilgili olarak madde gerekçesinde, “ ... Sınır kasten aşıldığında örneğin, meşru savunmada bulunan kişi vaki saldırıyı defetmek için saldırganı öldürmenin şart olmadığını bile bile ve sırf tecavüze uğramış olması fırsatından yararlanarak saldırganı öldürdüğü takdirde hukuka aykırılığın kalkmayacağı ve failin bu maddedeki herhangi bir ceza indiriminden yararlanamayacağı şüphesizdir. Bu nedenle madde, **sınırın kast olmaksızın aşılması hâlini kapsamaktadır...**” denilerek konuya açıklık getirilmiştir.

Maddenin 1. fıkrasında savunma sınırının kast olmaksızın aşılması halinde faile; işlenen suçun taksirli hali için kanunda yazılı cezanın verileceği hükme bağlanmıştır. Bu nedenle öncelikle işlenen suçun taksirli halinin kanunda suç olarak düzenlenmesi gerekmektedir. Konumuz kasden adam öldürme suçu olup gerek eski gerekse yeni Türk Ceza Kanunumuz taksirle adam öldürme suçu düzenlemiş olmaları nedeni ile savunma sınırını kasden aşmayarak adam öldüren faile taksirle adam öldürme suçundan ceza verilecektir. Konu ile ilgili olarak madde gerekçesinde, “... **maruz kaldığı saldırı dolayısıyla ve içinde bulunduğu durum itibarıyla esasta gerekli olan dan fazla bir savunmada bulunmuş olabilir. Sınırın aşılmasındaki bu taksir kendisinin cezalandırılmasına yol açabilirse de, bunun için işlenen suçun taksirle işlendiği takdirde de cezalandırılabilen bir fiil olması zorunludur. Demek oluyor ki, bu gibi hâllerde işlenen suçun niteliğine bakılacak ve sadece kast bulunduğu takdirde cezalandırılabilen bir suç söz konusu ise faile ceza verilmeyecek buna karşılık, suç taksirle işlendiği takdirde de cezalandırılabilen fiillerden birini oluşturduğunda, maddede öngörülen biçimde cezadan indirim yapılarak faile taksirli suçtan dolayı ceza verilecektir...**” denilmektedir.

Maddenin 2. fıkrasında ise “savunma sınırının aşılması” halinde ceza verilemeyecek haller düzenlenmiştir.

Bu fıkranın uygulanması ancak hukuka uygunluk nedenlerinden meşru savunma halinde mümkün olup, meşru savunmada savunma sınırı, maruz görülebilecek **heyecan, korku ve telaştan ileri gelen sebeplerden aşılmış ise faile ceza verilmeyecektir.** Konu ile ilgili olarak madde gerekçesinde, “ ... **Maddenin ikinci fıkrasında meşru savunma hakkına ilişkin özel bir sınırın aşılması hâli düzenlenmiştir. Buna göre, meşru savunmada sınırın aşılması, fail bakımından mazur görülebilecek bir heyecan, korku veya telaştan ileri gelmiş ise, faile ceza verilmeyecektir.**

Hükümet Tasarısında, maddenin ikinci fıkrası bütün hukuka uygunluk nedenlerini kapsayacak şekilde düzenlenmiştir. Oysa heyecan, korku veya telaş, ancak meşru savunma hâlinde söz konusu olabileceği için, fıkra metninin başına “meşru savunmada” ibaresi konulmuştur...” denilmektedir.

01.04.2005 tarihinden sonra, bu tarihten önce işlenen suçlar için savunma sınırının aşılması hallerinde, maddenin incelemesinden de anlaşılacağı üzere yeni TCK’nu daha lehe hükümler içerdiğinden bu yeni TCK’nun uygulanması gerekmektedir. Özellikle TCK’nun 50. maddesinin uygulandığı hükümler yeniden ele alınıp yeni TCK’nun 27/2. maddesinde sayılan ve ceza verilmemesini gerektiren hallerin failde mevcut olup olmadığının değerlendirilmesi gerekir. Ancak; yeni TCK’nun

yürürlüğe girmesinden önce işlenen suçlarda savunma sınırının kasden aşılması halinde eski TCK'nun 50. maddesi uygulanacaktır.”(Kaynak: Eski ve Yeni Türk Ceza Kanunlarına göre Kıyaslamalı, **Kasten Adam Öldürme Suçları**, Mustafa Ekinci/ Şerafettin Özcan, Kasım 2005, Adalet Yayınevi)

B- “ Yeni Ceza Kanunumuz meşru müdafaa sınıрын aşılması **mazur görülebilecek bir heyecan, korku veya telaştan ileri gelmiş ise faile ceza verilemez**, hükmünü sevk etmiştir. (md 27/2) . **Fail sınırı korku, heyecan ve panik gibi nedenlerle aşmakta ve fakat sınırı aştığının farkında olmamaktadır**. Bu olasılık sadece meşru müdafaa bakımından düzenlenmiştir. Öğretide de, önceki kanun döneminde de sınırın mücbir sebeple aşılması halinde TCK'nun 25/1'in uygulanarak failin herhangi bir ceza almayacağı, yani hukuka uygunluk sebebinden tam olarak faydalanacağı hususunda görüş birliği vardı. Nitekim failin ruhsal durumunun etkilendiği hallerde sınırın aşılmış olması halinde faile ceza verilemeyeceği, **zira hukuk düzeninin kişiden yapamayacağını yapmasını beklemeyeceği belirtilmektedir** (Önder II, 247). Öğretide verilen bir örneği aktaralım: Saldırgana karşı yumruklarıyla kendini savunabilecek iken, içinde bulunduğu panik ile orada eline geçirdiği makasla saldırganı yaralama gibi (Demirbaş, 296) . Yargıtay'ın bu konuya ilişkin kararını ise aynen aktarıyorum: “ **Olay gecesini, maktulün sanığın evine girerek evinde yalnız olup balkon kısmındaki yatağında uyumakta olan sanığın üstüne abanıp boğazına çökmesi üzerine uyanan sanığın gece karanlığında kimliğini tanıyamadığı mütecavizin silahlı olup olmadığını da anlaşılmasının o an için mümkün bulunmadığı ortamda, nefsinin savunma sadedinde, maktulle boğuşmak ve tecavüzü defetmek uğraşısı içinde yastık altında bulundurduğu bıçağı alıp savurarak müessir fiil vafında yaralar meydana getirmesi sonucu ölüm husule gelmesinde zaruretın tayin ettiği sınır aşıldığının ve saldırı ile savunma arasındaki dengenin bozulduğunun kabul edilemeyeceği gözetilmelidir**” (1. CD 1.05.2001, 879/ 1825) . Böylece, bu halde hukuka uygunluk sebebinden sınırın aşılmış olduğu söylenemeyecek ve dolayısıyla hukuka uygunluk sebebinin gerçekleşmiş olması nedeniyle faile ceza verilmeyecektir. Bu takdirde sanık hakkında “**kusununun bulunmaması dolayısıyla ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilir**” (CMK 223/3-c)

Meşru müdafaa zaruret sınırının aşıp aşılmadığı araştırılırken, **sanığın içinde bulunduğu ruh halinin de gözetilmesi gerekir** (CGK, 28.12.1987, 524/695) . **Yargıç kendini sanığın yerine koyarak bir değerlendirme yapmak durumundadır**. “Öldürme olayının yasal savunma şartları içinde işlendiği yerel mahkemece de kabul edilmiş, ancak; maktulün tabancasından çıkıp sanığın belinin sağ tarafından giren ve sol tarafından çıkan merminin yumuşak dokuda seyretmesi, sanığın da olay yerinden hemen kaçma imkânı bulunduğu halde böyle yapmayı tabancasının namlusu içindeki mermi, tetiğe basılmasına rağmen patlamaması nedeniyle, daha fazla atış olanağı kalmayan maktule ateş etmesi savunmada aşırılık olarak değerlendirilmiş ise de, bu değerlendirme ve gerekçeye katılmamıştır. Çünkü maktulün tabancasından çıkan mermilerinden birisi ile yukarıda belirtilen şekilde yaralanan sanığın o an içinde bulunduğu ruh hali ve psikolojik durumun etkisi ile yerel mahkeme kararında belirtilen biçimde mantıklı düşünüp davranmayacağı açıktır (CGK, 15.02.2000, 27).” (Kaynak: Kasten Öldürme Suçları, (YTCK 81-82-83), Doç. Dr. Hakan Hakeri, Sh: 47, 48, 49 Ankara, 2006)

“ 27/2 maddeye göre; meşru savunmada saldırı,” **saldırı ile orantılı bir karşı saldırı**” ile def edilmelidir. Ancak çeşitli nedenlerle savunma amacıyla yapılan karşı saldırı, haksız olan ilk saldırıdan daha güçlü olabilir. Bu durumda, meşru savunma şartları var olmasına rağmen, saldırı def edildikten başka, ayrıca fazladan etkiler meydana gelebilir. Örneğin, saldırganı yaralayarak bir yere zorla sokmak suretiyle, silah ya da saldırı araçlarının saldırganın elinde zorla alınarak, saldırıyı önlemek olanaklı iken, saldırganın ya çok ağır yaralanması veya öldürülmesi halinde olduğu gibi. **Bu durumda genellikle suçun aşıldığı belirlenmekle birlikte, kasten aşılsa bile duyarlı bir psikolojik durumda bulunan kişinin davranışlarını bir makine gibi ayarlaması ve orantılı tepki vermesi beklenemez.** Kişi olayın **heyecanı, telaşı** ve **korkusu** içinde sınırı istemediği, düşünmediği halde aşabilir. Zira davranışların sağlıklı ve kusursuz biçimde yönlendirilme ve denetleme yeteneği açıklanan nedenlerle çok azalmıştır. **Bu özel durum nedeniyle oluşan sınır aşılması halinde, kişinin kusurlu olduğunu kabul etmek insan yaradılışına uygun düşmez.** “ (Kaynak: Açıklamalı Yeni Türk Ceza Kanunu, Genel Hükümler (1-75) Birinci Cilt, İsmail Malkoç, Yargıtay Onursal Üyesi, Sh. 62, Malkoç Kitapevi, 2005, Ankara)

C- Türk Ceza Kanununun yasal savunmaya ilişkin koşulları yanında, zaruret hali konusunda da şu düşünceler söylenebilir.

Savunma zorunluluğu her olayın özelliğine göre tayin edilmelidir. Önemli olan, başlamış ve henüz sona ermemiş bir saldırının varlığıdır.

“ *Taarruzla müdafaa aynı zamanda olmalıdır. Tehlike veya tecavüzün herhalde mevcut olması lazımdır. Tehlike veya tecavüz sona ermiş ise müdafaa bahse konu olmaz; müdafaa yolunda işlenen fiiller suç olur. Tecavüz edenin zararsız hale getirilmesi veya kaçmış bulunması hallerinde durum aynıdır. Taarruzla müdafaa aynı zamanda olması demek taarruzun muhakkak veya henüz başlamış olması demektir.*” (A.P. Gözübüyük, Türk Ceza Kanunu Açıklaması, 1. Cilt, Sh. 521,)

Yasal savunma haksız saldırıda bulunana yönelik olmalıdır ve savunulan hak ile kullanılan araçlar arasında bir denge olmalıdır. Kullanılan her araç somut olayın özelliğine göre değerlendirilmelidir. **Her olayda kişilerin farklı ruh hali içinde bulunmaları doğaldır. Bu nedenle kişinin ruh hali önemlidir.**

Üçüncü bir kişiye karşı yapılan saldırıya karşı yapılan saldırıyı önlemek için suç işleyen yasal savunmadan yararlanır.

Zaruret Hali:

Burada söz konusu olan bir **tehlikenin varlığıdır**. Yasal savunmada ise somut bir saldırı vardır.

Tehlikeden bahsedilebilmesi için, tehlikenin; *failin veya bir başkasının nefesine yönelik olması, muhakkak ve ağır olması, tehlikeye neden olunmaması ve tehlikeden başka türlü kurtulma olanağının bulunmaması, yani tehlikeye katlanma yükümlülüğünün olmaması gerekir.*

Bu gibi hallerde zorunluluk bulunduğundan suç failine ceza verilemez. Zorunluluk her öznel olayın özelliğine göre tayin olunmalıdır.

Zaruret hali yasal savunmaya göre daha dar kapsamlıdır. Tehlikenin muhakkak olması için, doğmak üzere olması, çok yakın olması tehlikenin ağır olması gerekir.

Tehlikeye uğrayan kişinin, hak ve çıkarı ile, olası bir tehlikeden korunmak için zarar verilen kişinin hak veya çıkarı arasında denge bulunmalıdır. **Bunu yargıç veya mahkeme, her olayın özelliğine göre değerlendirip takdir etmelidir.**(Kaynak: Uygulamada Ağır Ceza Davaları, Veysel Gültaş, Sh. 45,46, Adalet Yayınevi, Ankara, 2002)

6- Tüm Bu Açıklamalar Çerçevesinde Yüksek Yargıtay Ceza Genel Kurulunun ve 1. Ceza Dairesinin Kökleşmiş İçtihatları da Bu Düşünceleri Desteklediği Gibi Suçun Unsurlarını Saptamada Yol Göstermektedir.

Bu cümleden olarak;

Söz konusu içtihatları, ana başlıklar halinde Mahkemenizin takdir ve değerlendirmesine esas olmak üzere sunuyoruz.

•

“ ... Yasal savunmadan söz edilebilmesi için, somut bir saldırının bulunması, saldırı ile savunmanın hem zaman olması, savunmanın saldırının devamı sırasında yapılması, savunma ile saldırı arasında uygun oran bulunması gerekir. Saldırı başlamadan önce savunmaya geçilmesi haklı sayılamayacağı gibi, saldırı bittikten sonra savunmada bulunulması da meşru sayılamaz.

Ancak, saldırının halen varlığını, geniş manada anlamak ve başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış, keza bitmiş olmasına rağmen **‘tekrarından korkulan ‘ bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur.** Örneğin, elindeki bıçağı uyarıya rağmen bırakmayan bir kimsenin saldırıya başlamış sayılacağı, hasmını yere yıkan kişinin, **saldırılarını daha ileri derecelere götüreceği anlaşıyorsa saldırı sona ermiş sayılamaz.** Henüz başlamamış saldırı tehlike teşkil edebilir ve **‘sona eren bir saldırının tekrar edilmesi tehlikesi de’** bulunabilir.

Savunmada zorunluluk bulunup bulunmadığı her olayın özelliğine göre saptanmalıdır. **Saldırıya uğrayan bizzat fail olması gerekmez. Üçüncü bir kişinin tecavüze maruz kalması halinde de yasal savunma koşulları gerçekleşebilir.**”(CGK 15.02.2000, 1-22/27)

•

“... Sanık tarafından henüz kayınpederinin öldüğünün bilinmediği, kayınpederine yönelik saldırının tekrarlanması olasılığının bulunduğu, ayrıca maktulün kolaylıkla silah kullanabilecek yapısı nazara alındığında, **sanığa karşı saldırısının başlamasının muhakkak ve başladığı takdirde savunmayı olanaksız hale getireceği, bu şekilde saldırıya ilişkin koşulların gerçekleştiği, savunma ile saldırı arasında oran ve savunmada zorunluluk olduğu bu oluşa göre sanığın öldürme fiilini asal savunma koşulları altında işlediği anlaşıldığından, yerinde olmayan Yerel Mahkeme direnme hükmünün Bozulmasına, karar verilmelidir.**”(CGK. 29.09.1998, 1-176/276)

“... TCK'nun 49. maddesinde düzenlenen yasal savunmanın (meşru müdafaa) kabulü için; maddi ve haksız bir saldırı bulunmalı, **saldırı nefis veya ırza yönelik olmalı, savunma ile saldırı hem zaman olup savunma, saldırı devam ederken yapılmalı, savunma zorunlu olmalı ve saldırıya uğraşan hakkın konusu ile kullanılan araçlara göre saldırı ile savunma arasında uygun bir oran bulunmalıdır.** Saldırının varlığını geniş manada anlamak, başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış, bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur.

Savunmadaki zorunluluk, her olayın somut özellikleri nazara alınarak değerlendirilmelidir. Saldırıya uğraşan faille kaçma yükümlülüğü yüklenemez ve kaçarak kurtulması istenemez. Failin kaçma olanağının bulunup bulunmadığı da dikkate alınmaz. Kaldı ki, yasal savunmaya ilişkin hükmün uygulanabilmesi için, saldırıya uğrayanın bizzat fail olması da şart olmayıp, üçüncü bir kişinin saldırıya uğraması halinde de yasal savunma koşullarının gerçekleşmesi olanaklıdır. “ (CGK. 10.03.1998, 2-370/75)

•

“... **Ölenin her an ateş etme olasılığının bulunması** nedeniyle öleni etkisiz duruma getirmek amacıyla birden fazla ateş edildiği gözetildiğinde, **zaruret sınırının aşılmadığının kabulü** gerekir.

... **Öldürüleceğinden korkan sanık, tabancasını çekmiş ve dört el ateş etmiştir. Yaralanan maktul, ilk tedavisinden sonra hastaneye götürülürken yolda ölmüştür. Olayın akışı ve işlenmesindeki özellikler ile maktulün kişiliği, sanığın olay sırasındaki ruhi durumu, ölenin davranışları ve her an ateş etme ihtimalinin bulunması** nedeniyle öleni etkisiz hale getirmek amacıyla birden ziyade ateş edildiği nazara alındığında, **zaruret sınırının aşılmadığının kabulü gerekmektedir.**

Bu itibarla Yerel Mahkeme direnme hükmünün onanmasına karar verilmelidir.”(CGK 10.10.1995, E 1/213- K. 271)

•

“... TCY'nın 50. maddesinde düzenlenen, yasal savunmada zaruret sınırının aşılmasından söz edilebilmesi için, **failin iradesinin savunmaya yönelik olması** ve kendisini veya **üçüncü kişilerin savunma zarureti**nde bulunması gerekir.

... Sanığın olay sırasındaki ruhsal durumu, kendilerine **yönelik saldırının boyutunun ne olabileceği öngörülebilecek durumda olmaması** nedeniyle yasal savunmada zaruret sınırını aşmak suretiyle yüklenen suçu işlediğinden, direnme kararının bozulmasına karar verilmelidir.” (CGK 22.05.1995- E.1/80- K. 159)

•

“... Yasal savunmadan söz edilebilmesi için maddi mahiyette bir saldırının bulunması, saldırı ile savunmanın hem zaman olması, savunmanın saldırının devamı sırasında yapılması, savunma ile saldırı arasında uygun oran bulunması gerekir. Saldırı başlamadan önce savunmaya geçilmesi haklı sayılmayacağı gibi, saldırı bittikten sonra savunmada bulunması da meşru sayılamaz.

Ancak, ‘ **Saldırının halen varlığını**’ geniş manada anlamak ve başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış keza bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur. Örneğin, elindeki bıçağı uyarıya rağmen bırakmayan bir kimse saldırıya başlamış sayılacağı, hasmını yere yıkan kişinin saldırılarını daha ileri derecelere götüreceği anlaşılıyorsa saldırı sona ermiş sayılamaz. Henüz başlamamış saldırı tehlike teşkil edebilir ve sona eren bir saldırının tekrar edilmesi tehlikesi de bulunabilir.

Savunmada zorunluluk bulunup bulunmadığı her olayın özelliğine göre saptanmalıdır. Saldırıya uğrayanın bizzat fail olması gerekmez. Üçüncü bir kişinin tecavüze maruz kalması halinde de yasal savunma koşulları gerçekleşebilir.”(CGK 27.02.1995- E.1/11- K.42)

•

“... O halde, yasal savunma; failin ağır ve haksız bir saldırıyı kendisinden veya başkalarından uzaklaştırmak amacı ile gösterdiği zorunlu tepkidir. Yasal savunma halinde işlenen fiil, hukuka uygundur.Bu halde, hukuka aykırılık ortadan kalktığı için faile ceza verilemez.” (CGK 6.2.1995- E.1/34- K.6)

•

“... Saniğin kasten adam öldürmek suçunu, ağır tahrik altında mı, yoksa yasal savunmada aşırılığa kaçmak suretiyle mi işlediği hususuna gelince;

Ayrıntıları Ceza Genel Kurulunun 26.3.1990 gün ve 36/87 sayılı kararında açıklandığı üzere, yasal savunmadan söz edilebilmek için, ortada maddi mahiyette haksız bir saldırının bulunması, savunma ile saldırının hem zaman olması, savunmanın saldırı devam ederken yapılmış bulunması, savunma ile saldırı arasında uygun oran ilişkisinin olması gerekmektedir. Ancak, saldırının varlığını geniş manada anlamak ve başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış, keza bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur.”(CGK 1.6.1992, E.1/154- K:178)

“ ... Tekrarından korkulan saldırı söz konusu olduğunda, saldırının sürdüğü kabul edilmelidir.” (CGK. 18.02.1991, E.1/4, K.39)

•

“ ... Zaruret sınırının aşılmış aşılmadığı araştırılırken, saniğin içinde bulunduğu ruh halinin göz önünde tutulması gerektiği gibi; saldırının halen varlığını geniş manada anlamak ve başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış keza bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur.” (CGK 30.3.1987- E. 1/11- K. 162)

•

“... Ancak, saldırının halen varlığını geniş manada anlamak ve başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış keza bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur. (Manzını, 11. 1950, 343; Ranieri, 146; Magiore, 308; Antolisei,212; R.De. Lestang, No: 101) .Gerçekten, “ saldırının bilfiil başlaması beklenecek olsa, bir çok hallerde savunma etkisini kaybetmiş olur” (İtalyan Yargıtay’ı 25 Şubat 1954.) Örneğin elindeki tüfe-

ği ihtara rağmen bırakmayan bir kimse saldırıya başlamış sayılacağı gibi hasmını yere yıkan kişinin bu saldırısını daha ileri derecelere götüreceği anlaşılakta ise, yine saldırı sona ermiş sayılmaz, (Maggiore, 308, Erem, 382,) Bu fikri, 1931 İtalyan Ceza Kanunu daha yerinde bir deyimle belirterek saldırının değil, ondan doğan tehlikelerin halen var olmasından söz etmiştir. Henüz başlamış olmayan bir saldırı da, bir tehlike teşkil edebilir ve sona eren bir saldırının tekrar edilmesi de bulunabilir. (Pannain 534; de Lestağn, No: 101; Logoz, Art, 33, No: 2-a.)

Savunmada zorunluluk bulunup bulunmadığı hususunun mutlak ve soyut bir biçimde değil, fakat hal ve şartlara göre, nisbi bir şekilde anlaşılması gerekir; şu suretle ki, belirli bir durumda zorunlu olmayan bir savunma, başka şartlar altında zorunlu görülebilir. (Ranieri, 148; Bettiol, 215; Maggiore, 311; Antolisel, 213; Farraud, 11, No: 466.)

Meşru müdafaa, saldırıya uğrayanın üçüncü bir şahıs olması halinde de tanınmıştır. Bu suretle kanun, hukukun temellerinden birini oluşturan dayanışma duygusuna da yer vermiş bulunmaktadır.(Maggiore, 316), Hatta Fransız Kanunu 63. maddesi ile, kendisi ya da diğer kişiler bakımından hiçbir tehlike söz konusu olmadığı hallerde, **üçüncü şahıslara yönelmiş saldırıları defetmek mecburiyetini koymaktadır.** (Merle Vito, 1973, 435), (Dönmezer- Erman, Nazari ve Tatbi-ki Ceza Hukuku, Genel Kısım, Cilt 2, No: 782- 815).

TCK'nun 50. maddesinde söz konusu, zaruret sınırını aşmanın mevcudiyeti için, failin iradesinin müdafaaya matuf olması ve kendisi müdafaa zaruretinde bulunması lazımdır. (Majno, 1. No: 231.) Örneğin, failin karşılaştığı şartlarla mütenasip olmayan vasıtalarla kendisini müdafaa etmesi veya saldırcıyı zararsız hale getirdikten sonra da müdafaa ve tepkilerinde ısrar etmesi takdirinde zaruret sınırının aşılması bahse konu olur.

Zaruret sınırının aşılması konusunda, failin o anda içinde bulunduğu ruh halini adil bir tarzda göz önünde tutmak lazımdır. Hakimin, failin zaruret sınırını aşma derecesini doğru olarak takdir edebilmesi için, kendisini tecavüze uğrayan ve o anda ruh hali değişmiş olan failin yerine kayması gerekir. Zaruret sınırını aşma derecesi ve cezadan yapılacak indirim nisbeti, böyle bir inceleme ile tayin ve takdir olunmalıdır.(Logoz, 136 N: 6"), (CGK. 3.6.1985- E.93, K:402)

“ Sanığın ruh hali nazara alınmalı.

Zaruret sınırının aşıp aşılmadığının takdirinde olayın cereyan ettiği yer ve sanığın içine düşürüldüğü ruh halinin adil ve bu tarzda göz önünde tutulması gerekir.

Ceza Genel Kurulunun uyum gösteren içtihatlarından, zaruret sınırının aşıp aşılmadığının takdirinde olayın cereyan ettiği yer ve sanığın içine düşürüldüğü ruh halinin adil bir tarzda göz önünde tutulması gerektiğinin belirtilmesi karşısında, **sanığın meşru müdafaa şartları içerisinde suç işlediğinin ve olayda zaruretin tayin ettiği sınırının aşılmasının söz konusu olmadığı kabulünde zorunluluk bulunduğu halde, yazılı şekliyle TCK'nun 448, 50, ve 59 maddeleriyle hüküm kurulması yasaya aykırıdır.”** (1. CD. 20.12.1995, E. 1995/3528, K: 1995/3525)

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız tüm açıklamaların ışığı altında, yaşanan somut olayın gerek yeni TCK'nun 27/2 fıkrasında belirlenen suç niteliğine, gerekse müvekkili-

min eylemi ile örtüşen Yargıtay Ceza Genel Kurulu ile Yargıtay 1. Ceza Dairesinin içtihatları çerçevesinde, müvekkilimin eyleminin TCK'nun 27/2. fıkrasına uygun düşen fiili oluşturacağı ve bu itibarla da, müvekkilimin içinde bulunduğu ruh halinin Mahkemenizce en adil bir şekilde değerlendirilerek, savunma sınırlarının aşılmadığı, bu itibarla da müvekkilimin yaşadığı olayın vahameti ve bunun doğurmuş olduğu ruh hali değerlendirilerek ceza tayin edilmemesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Sayın Başkan, Sayın Üyeler,

Mahkemenizce de bilindiği üzere;

Bugün Ülkemizin gerçeğine baktığımızda, daha çok büyük kentlerimizden olan **İstanbul, Ankara, İzmir**'de artık kapkaç ve gasp terörü, yoğun bir şekilde yaşanmaktadır. Yine emniyet istatistiklerine göre özellikle şahısları hedef alan ve bunun sonucunda da yaralanma ve ölümlere neden olan maddi kayıplar yanında, psikiyatrik yönden bu zararlara uğrayan kişileri de büyük travmalarla karşı karşıya bırakmaktadır. Bunun sonucunda da insanlarımız artık sokaklarda yürümeye korkar hale gelmiş ve insanlarımızda adeta bir **gasp ve kapkaç paranoyası** oluşmuştur.

Bu çerçeveden bakıldığında, sonucunun tehlike ve vahamet doğuracağı her olayda meşru savunmanında doğabileceği kesindir. Bu itibarla, Dünyanın hiçbir yerinde malını, canını ve ırzını korumak için aşırıya kaçmadan silah kullanan insanı cezalandırmaya yönelik bir ceza sistemi bulunmamaktadır.

Doğruluğu tartışılmaması gereken şudur. Bugün kapkaç veya gasp eylemleri sadece sokak aralarında, cadde ortasında yürüyen sade yurttaşlarımızın başına gelen bir olay değildir. Demek gerekirse, bütün toplumu bir virüs gibi sarmaktadır. Yani, **çanlar hepimiz için çalıyor**. Ne acıdır ki, ülkemizde yaşayan yurttaşlarımız, gündüzleri sokakta rahatça yürüyemiyorsa, her an kapkaç ve gasp terörüne uğrayacağı endişesi içerisinde yaşıyorsa, geceleyin sokakta yürüdüğü sırada hangi köşe başından bir gaspçının kendisine karşı eyleme geçeceğini psikolojik gerilimi içinde ise, geceleyin yatağında yatarken, "**acaba evime hırsız girecek mi, canımdan malımdan, ırzımdan olabilecek miyim!**" diye rahat döşeginde uyuyamıyor ise, bunun suçlusu kimdir? Eğer buna yanıt veremiyor isek, o zaman o ülkede "**adalet mülkün temelidir**" sözü sadece duvarlara ve levhalara yazılmış bir söz olmaktan öteye geçer mi?

İbn-i Sina'ya sormuşlar; "**Devasız dert var mı?**" diye. Ünlü filozof cevap vermiş; "**Var!**", "**Nedir**", diye sormuşlar; "**İyilerin kötülere muhtaç olması**" demiş.

Toplumun böylesi bir duruma düşmesi durumunda, en büyük dengeyi de şüphesiz adalet sağlayacak, adalet koruyacaktır.

Adalet ise içinde ne merhameti ne de zulmü barındırır. İstenen, yalnızca bozulan adalet duygularının yerine getirilmesidir.

Günümüz Dünyasında, Çağdaş Ceza Hukukunun ilkeleri bu değerler üzerine kuruludur. Bu değerler şüphesiz Türk adalet sisteminin de ana ilkelerindedir.

Bu inanç ve istekle;

Müvekkilim A.H.Ö.'nin,

1-İçerde kaldığı süre,

2-Sabit ikametgah sahibi oluşu

3-Delilleri karartma ihtimalinin bulunmayışı,

4-Kaçma ihtimalinin bulunmayışı,

5-Delillerin tamamının toplanmış oluşu,

6-Tutukluluğun bir tedbir oluşu ve bu koşullarında tamamen ortadan kalkmış bulunuşu,

7-Suç niteliğinin değişebilme olasılığı,

8-CMK'nın 100 ve devamı maddelerindeki hususlarda gözetilmek suretiyle,

Sonuç ve İstem :

Mevcut yasal düzenlemeler ve yeni Türk Ceza Kanununun ile yeni Ceza Muhakemesi kanununun düzenleyici hükümleri ile tutukluluğa ilişkin getirmiş olduğu insani hükümleri ve takdir ölçüleri de gözetilerek; müvekkilin Mahkemenizce uygun görülecek bir **kefaletle** veya **koşulsuz olarak tahliyesine** karar verilmesini dilerim.

Saygılarımla...